

ДИМИТРОВ И ЛЕНИН

Из старите албуми

ТАКА СЕ РАЖДАШЕ НОВАТА ДЪРЖАВА

Една от най-характерните черти на Георги Димитров като революционер, мислител и организатор на работническата класа е, че той е верен и докрай последователен ученик и продължител на делото на Маркс, Енгелс и Ленин.

Първото запознание на Георги Димитров с произведението на В. И. Ленин датира от самото начало на нашето столетие. В редакциите на „Ново време“ и „Работнически вестник“ и в Централния комитет на партията на тесните социалисти са получавани и широко използвани в партийния печат и пропаганда ленинският вестник „Искра“, а по-късно и „Правда“, както и теоретическият орган на икристиите „Заря“, списанията „Начало“, „Жизнь“, „Научное обозрение“, „Новое слово“ и др. Димитров показва дълбоко разбиране на същността на ленинизма и на историческото му значение за събъниите на човечеството. Още през 1919 г. той нарича Ленин „Велик вожд на Руската съветска република и на всемирната работническа революция“, „чисто име доби световна известност“ и което „крепителите на стария свят произнасят със страх и трепет, а пролетариатът — с адинация и... благоговение“.

Георги Димитров се е познавал лично с Ленин. Срещата им в края на февруари 1921 г. има решаващо значение за развитието на Димитров като революционер и един от ръководителите на БКП. Тя има историческо значение и за цялата партия. В двучасов разговор Ленин разкрива пред Димитров и ръководството на БКП опасността, която крие едноприлично, недо-статъчно обмислено влигане на масите на бой за събаряне на правителството. Като посочва неблагоприятните обективни и субективни, външни и вътрешни условия и фактори, Ленин предупреждава: „Бъдете внимателни, считайте се с реалните условия и възможности, не се увличайте. Да, не се увличайте!“

Георги Димитров започва завинаги тези важни указания и препоръки на Ленин. Те стават ръководство за действие в цялата му политическа работа.

Когато в някои страни, в това число и в България, започва настъпването на фашизма, Георги Димитров е един от първите марксистки теоретици, който прави задълбочена, научна характеристика на новата същност. И тук той блестящо приложи ленинския конкретно-исторически подход към анализа на това антиработническо и антикомунистическо движение, и то още от самото му появяване на политическата сцена.

Изключително важно значение за политическата борба за сполитване на антифашистките сили в света имаше политическият доклад на Г. Димитров пред VII конгрес на Коминтерна през 1935 г. В него се посочват конкретните пътища и средства за обединяване на трудещите се, на всички прогресивни хора около работническата класа за борба против фашизма.

През време на Втората световна война в много страни — Югославия, Чехословакия, Франция и др. — бяха изградени антифашистски коалиции. Под непосредственото ръководство на Г. Димитров в България бе образуван Отечествен фронт, чиято програма той лично разработи. Специфично българска форма на съюз на работниците и селяните, Отечествен фронт стана най-масова опора на Партията и ярко олицетворение на морално-политическото единство на народа.

Възникналата след Първата световна война революционна ситуация изтъкна задачата за намиране на конкретна форма на социалистическа държавна власт

за отделните страни в Европа. Г. Димитров познаваше добре идеите на създателя на съветската държава за неизбежността от многообразие на държавни форми на диктатура на пролетариата и за прерастването на буржоазно-демократичната революция в социалистическа, развити още през 1905 г. Известни му бяха предупрежденията на Ленин противна слепото следване на съветския образец на държавна власт. В произведението на Ленин и в съветския опит на държавно строителство Димитров намираше отговор на въпросите за по-нататъшното развитие на марксистко-ленинското учение за пролетарската диктатура. Той имаше пред себе си решенията на III и IV конгрес на Коминтерна, взети с участието на Ленин, за създаване на работническо-селянски правителство.

Отечественият фронт и на родната демокрация са велика заслуга на Георги Димитров към световното прогресивно освободително движение. Той оцени народно-демократичната държавна власт като нова преходна форма към пролетарската диктатура, която в българските условия още от самото начало стана пълноценна форма на тази диктатура.

Разработването на пътищата и методите на социалистическото преустройство на народното стопанство за създаване на социалистическа индустрия и на модерно социалистическо земеделие в България бе друг извънредно важен принос на Георги Димитров в развитието на Лениновото учение за построяване на социализма.

За Георги Димитров ленинизмът е велика школа, която учи комунистите как да предвиждат събитията и как да използват законите на общественото развитие в интерес на народните маси. Самият той никога не се раздялаше с Лениновите трудове.

В разговор със съветски комсомолци през 1942 г. Георги Димитров споделя: „Ето, вие казвате, че се учите и че се учите от мен. А знаете ли, че аз мен самия не се налага всеки ден да се уча? Понякога ми е твърде трудно. Възникват много сериозни въпроси. Как по-добре и по-правилно да ги реша? В такива случаи аз отивам и отново препроучавам Ленин. У него търся отговор на трудните въпроси. Как Ленин би постъпил на мое място? И аз от дъха съветвам, учете се от Владимир Ильич Ленин“. Вече сериозно болен, Димитров отново и отново се връща към трудовете на Ленин, към уроците от приложението на Лениновите идеи във великата съветска страна, към значението на безсмъртния личен пример, който Ленин дава на комунистите, на революционерите. Той не веднъж говореше за този пример с възхищение, стареше се във всичко да бъде като Ленин, скромни и предан до смърт на великото дело на комунизма. „Да се учим от Ленин, да работим като него! Трябва да живеем по ленински. За себе си минимум, за народа — максимум!“ — тези негови думи припомнят в спомените си съветският маршал Бирюзов, с когото Димитров многократно се срещал. Последната написана от него статия

„Под великото и непобедимо знаме на ленинизма“, публикувана в брой 15 на в. „Работническо дело“ от 21 януари 1949 г., е посветена изцяло на великото теоретическо наследство на „създателя на славната героична Болшевишка партия, великия пролетарски стратег, гения на революцията, основателя на първата съветска социалистическа държава, безсмъртния учител на трудещите се от цял свят“. „Името на Ленин — пише Димитров в тази статия — е светло и любимо име за трудещите се от всички страни.“

За Георги Димитров марксизмът-ленинизмът бе ръководство за действие, вечно развиващо се революционно учение. Той бе дълбоко убеден, че българските и другите комунисти ще могат да обогатят положенията и изводите от това учение, да изострят оръжията му в борбата срещу идеите врагове само тогава, когато отлично го овладеят.

Михай МИХАЙЛОВ
(СОФИЯ — ПРЕС)

Поглед отвън на Сараф Димовата къща във Велико Търново — 1909 г.

ПРЕПИС НА ПАИСИЕВАТА ИСТОРИЯ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

През 1972 година целият български народ с чувство на признателност, обич и патриотична гордост отбелязва едно важно събитие — 250 години от рождението на основоположника на българското възрождение Паисий Хилендарски и 210 години от написването на неговата забележителна „История славянобългарска“. Повече от две столетия тази малка „история“ обикаля българските земи и буди в сърцето на всеки българин чувство на национална гордост и възхищение. Защото тя събужда духовете от средновековния мрак, тя показва, че българите имат славно минало, с което трябва да се гордеят, тя сложи началото на нова епоха в развитието на нашия народ. Нейният патристичен патос е главната причина за огромния интерес на Паисиевите съвременници и последователи към тази безлежна творба, категорично засвидетелствувана в масовото и преписване и разпространение.

С изпълнено обещание

Смях, песни и бурни аплодисменти изпълваха читалищните салони в селата Полски Сеновец, Морава, Михалци, Хаджидимитрово, Балван и други, когато гостуваха самодейците от естрадния състав при Окръжния народен съвет.

През тази пролет съставът посети над 20 села в окръга и изнесе безплатни концерти

пред повече от 6000 зрители. С това самодейците изпълниха обещанието, което поеха в чест на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров и с още по-голямо желание се готвят за спектаклите си в чест на 28-та годишнина от деветосептемврийската победа.

Слави МИНЧЕВ

Най-старата свищовска книга

За такава в Свищов се счита една старинна книжка, която представлява сборник от църковни поучения. От приписката в края на книгата се вижда, че тя е писана през 1753 г. Проф. Л.

Милетич открива в нея старинни славянски езикови форми и прави научно заключение, че езикът на тази книга е свищовското наречие преди 200 години.

Николай МИЛЧЕВ

Държавна консервна фабрика „Мизия“
— Йолски Тръмбеш
ИМА

вакантна длъжност НАЧАЛНИК НА СТЕРИЛЕН ЦЕХ.

Кандидатът да има най-малко средно специално образование (техникум по хранително-вкусова промишленост).

Справки — „Личен състав“, телефон 92-897.

ка например за прегледност на съдържанието загравията, началните букви на отделни глави, по-важните дати, имена и цели изречения са изписани с кирилица.

След пословието на Паисий се намира една твърде голяма приписка на страници 1 и половина (л. 85а—85б), която съобщава името на преписвача, мястото и времето на преписването. От нея става известно, че преписът е направен от Владимир Гладичков по препис на негово високо преподаване Пантелеймона Черномонах и проигмен Хиландарски в град Русе, в година 1809, месец август, 11 ден. След това преписвачът то занесъл в родния си град Габрово и го поддържал „ради да са набождава на ползу всем любознателствъ Болгарскимъ“. По-нататък преписвачът споделя разбиранятия си за историята като учителя на живота.

По полетата на ръкописа се намират още няколко твърде любопитни приписки, които представляват пояснения или допълнения към основния текст. Те издават едно внимателно и критично отношение към преписания текст и същевременно са показател за широката историческа осведоменост на преписвача. Той познава историята на сръбския историкограф Раич и византийските летописи, с които сравнява някои известия на Паисий.

За историческата осведоменост и будното народностно съзнание на преписвача на Паисиевата история може да се съди и по поместения в края на ръкописа летопис за важни събития: 1687 год. за Австро-турската война; 1769, 1788, 1791 и 1806 год. за руско-турските войни; 1821 год. за гръцката и влашката завера; 1828 год. за руско-турската война и Одринския мир; 1831 год. за върлуването на холера в България. Някои от тези вести Гладичков е изваждал от различни исторически книги, а за други съобщава по свои спомени и наблюдения.

Гладичковият препис на Паисиевата „История славянобългарска“ от 1809 год. е една от малкото ръкописни книги, с които Окръжният държавен архив във Велико Търново може и трябва да се гордее.

Ст. ас. Невяна ДОНЧЕВА — ПАНАИОТОВА

Електротелферен завод

„Янтра“ —

Горна Оряховица

търси

СТРУГАРИ

ФРЕЗИСТИ

от III-ти разред нагоре.

Постъпване веднага. Справка — „Личен състав“.

3-2

7. ЧЕТВЪРТТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Голяма политико-разяснителна работа се разгръна във Велико Търновска околия през декември 1944 година във връзка с прословутото Четвърто постановление на Министерския съвет от 23 ноември 1944 година.

Това постановление, взето в отсъствието на министрите-комунисти, даваше възможност на голям брой фашистки изверги — офицери да заминат на фронта и по тоя начин да избегнат народния съд.

Реакционните офицери от Велико Търновския гарнизон вътрешно ликуваха и полемично започнаха да си вършат самочувствието и дързостта. С вървния си класов усет те веднага почувстваха, че в правителството имат свои хора, които мислят за тях.

До нас стигнаха сигнали, че в редица офицерски семейства се уреждат законспирирани „другарски“ вечери. Околийският комитет на Партията много добре оцени истинския характер на тия „другарски“ вечери, организира денонощно наблюдение и се готвеше да нанесе безпощаден удар на заговорниците. И тоя удар не закъсня.

На 4. XII. 1944 година Политбюро на Централния комитет на Партията излезе с декларация и рязко отхвърли постановлението като открит опит да се запалят от народни възмездие фашистките главоурази. В декларацията се казваше: „Централният комитет на Българската работническа партия (к) заявява, че не е съгласен и не одобрява 4-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 23 ноември т. г., с което фактически се отменява Законът за народния съд по отношение на офицери, подофицери и войници от действащата армия и запаса, които са извършили или са участници в извършване на престъпления по наредбата-закон за народен съд.“

ЦК на БРП (к) счита, че това постановление противоречи както на програмата на Отечествен фронт, така и на международните задължения на България към съюзните страни и е в пълен разрез с чувствата и интересите на българския народ. То е взето в отсъствието и без съгласието на министрите-комунисти и без да е искано мнението на Националния комитет на Отечествен фронт.“

Разбира се, тук става дума за офицерите-фашисти, извършили тежки престъпления. Поради сложното вътрешно и международно положение на България до лятото на 1946 година армията все още не беше прочистена от фашистките офицери. Тогавашият министър на войната генерал Дамян Велчев с всички сили пречеше за това. Той закриляше и пазеше фашистките палачи. Постановлението на Министерския съвет от 23 ноември 1944 г. беше взето по настояване на Дамян Велчев.

През пролетта на 1945 година ген. Дамян Велчев дойде във Велико Търново, за да „инспектира“ гарнизона, който беше един от големите гарнизони в страната. Ние го посрещнахме с всички почести пред военния клуб. Тук имаше и много граждани. От колата слезе един слаб генерал с дребно и набръчкано лице. Очите му бяха присвити, но от тях блеснеха студен и оцепеняващ поглед. Това беше генерал Дамян Велчев.

Спазвайки установения ритуал, началникът на гарнизона на най-напред представи на министъра нас, представители на Отечествен фронт. Той ни погледна някак насмешливо и отмина, а с помкомандира др. Трифонов въобще не се ръкува. Ние се почувствахме крайно засегнати, но политическият такт налагаше за запазен привидно спокойствие. Вечерта офицерите надохме банкет на своя министър и ние с Иван Геневски представявахме Околийския комитет на Отечествен фронт. Дамян Велчев държа реч, но ни то дума не каза за Отечествен фронт, нито дума не каза за Георги Димитров, с чието име откривахме и закривахме всички тържества.

След десетина дни Георги Качаунов замина по служба в София. Той се явил при ген. Фердинанд Козовски и подробно му описал поведението на Дамян Велчев във Велико Търново.

Генерал Козовски внимателно го изслушал и поверително му казал: — Всичко знаем. Потрайте още малко.

Както е известно, през 1946 година Дамян Велчев беше отстранен от армията за неговата дивличина и противонародна дейност.

На 17. XII. 1944 г. в Плевен се състоя грандиозен митинг. Околийският комитет на Партията реши от Велико Търновска околия да заминат за Плевен голяма група комунисти и отечествени фронтисти. На нас възложиха да водим групата. Но преди плевенския митинг във всички села на околията се състояха протестни събрания, които одобряваха декларацията на Политбюро и настояваха да се отмени постановлението.

Ние замнахме с влака за Плевен на 16 декември през нощта и рано сутринта на 17 декември стигнахме там. Беше студен и мъглив ден, размеше слаб дъжд. Огромният площад беше препълнен от народ. На около гора от черни дървета и национални знамена.

На митинга говореха представители на БРП (к) и БЗНС.

Когато засегнаха въпроса за Четвъртото постановление, над площада се понесоха мощни възгласи: „Да се отмени Четвъртото постановление! Ни каква милост за фашистките убийци! Долу убийците!“

Аз бях застанал до група другари от Троянско. Един едър и мустакат троянчанин, припослонила крак на мене, казаше разговарявай със себе си: „Разпасаха си посите, мамцата им!... Смакча главата на змията, докато не те е ухапала!“

Той изрази ясно и точно онова, което чувствах в момента всички присъстващи. Обикновените партийни членове със своя верен класов и партийен усет изведнъж разбраха истинската същност на Четвъртото постановление от 23 ноември. И тяхната спонтанна реакция още веднъж потвърди какво неосомнено богатство има на шата партия по места. Дошми се да кажа няколко хубави думи на тоя симпатичен и енергичен другар и подхвърлих:

— Значи по главата, а?

Той широко се усмихна и отговори:

— Само с тогата по главата! Иначе не може.

Завърнахме се през нощта на 17 декември, изпълнени с дълбока вяра в правото дело на Отечествен фронт, с гордост от Партията. Влакът беше буквално препълнен. Нямаше никакво отопление, но това ни най-малко не повлия на нашето повишено настроение. Време ли беше сега да мислим за отопление! Наоколо шегич, задъхване, весели подвиквания.

Тук са групите от Велико Търновска околия: Дряновска и Еленска околия. Другарите от Еленско — яки балканджии с дебели шуби и рунтива каша — запяха възрожденската песен

„Капитан Никола, мамо, капитанско чедо!“

Изведнъж песента беше по дъта от всички и в тъмната декемврийска нощ се сляха грохотът на влака с бунтовните слова на нашите деди.

След няколко дни Министерският съвет отмени постановлението.

Това беше голяма победа над реакционните елементи, вмъкнали се в правителството на Отечествен фронт и полагащи дяволски усилия да спват утвърждаването на на родната власт.

Вълчо САРНЕВ

СЕМИНАР НА МЛАДИ ИКОНОМИСТИ

На 14 май във ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов завърши тридневната сбирка на цикличния икономически семинар на младите научни работници в България на тема: „Актуални проблеми на механизацията и автоматизацията на управленческата дейност“.

В него взеха участие представители на ВНС „Д. Благоев“ — Варна. Научно-изследователският институт по труда, Научноизследователският институт по финанси и кредит, Академията за обществени и социални науки, Икономическият институт към БАН, Научноизследователският институт по обществено хранене и др. Широкият кръг от участници красноречиво говори за значението, което се придава на разглежданата тема за изпълнение решението на Десетия конгрес на БКП.

Бяха изслушани 22 доклада и разработки и беше приет призив към младите икономисти от страната за още по-активна дейност.

Розин ЧАПАНОВ

ПРОДАВАМ къща, Велико Търново, „Гурно“ № 69 — след 18 часа — Чернооква. 3-1

Деветата петилетка и съветското селско стопанство

А. Мацкевич

министър на селското стопанство на СССР

Средният годишен обем на производството на селското стопанство в СССР пред периода 1971—1975 г. трябва да нарасне в сравнение с изтеклата петилетка с 20—22 на сто. Решаващо условие за изпълнение на тази задача — се казва в директивите на XXIV конгрес на КПСС — е все странично укрепване на материално-техническата база на селското стопанство, последователното провеждане на културна и неговата интензификация чрез химизация, комплексна механизация на земеделието, животновъдството и широка мелиорация на земята.

В съвременното селско стопанство, както и в промишлеността, намрат все по-широко приложение постигнатите на науката и техниката, физиката и химията, атомната енергия и електрониката. Но тук действуват също биологичните закони за развитие на животинския и на растителния свят, много от които още не са познати, а някои, макар и да са познати, не могат да се командуват от човека. Върху резултатите от човешкия труд в селското стопанство голямо влияние оказват стихийните природни сили. Затова за най-широко приложение постигнатите на науката и техниката, за най-активно участие на всички отрасли на промишлеността в интензификацията на селското стопанство, решаващо условие е техническият прогрес в земеделието и животновъдството.

Интензификацията на селското стопанство и неговият технически прогрес зависят от обема на капиталните вложения. В тази насока е набелязана грандиозна програма. За развитието на селското стопанство, включващо производствено, жилищно и културно-битово строителство, снабдяване с техника, ще бъдат предвидени държавни капитални вложения в обем 82,2 млрд. рубли. Освен това се предвиждат да се осигурят материално-техническите ресурси на капитални вложения от кохозите в размер на 46,4 млрд. рубли.

За петилетката селското стопанство ще получи 1700 хил. трактора, 1100 хил. комбайна, 1500 хил. тракторни ремаркета.

В по-широки мащаби ще се разгърне работата по мелиорацията на земята. Ще бъдат включени в експлоатация 30 млн. дка нови поливни площи, включително земите от лиманно напояваните площи.

Химическата промишленост ще увеличи доставките за селското стопанство на минерални торове. През 1975 г. то ще получи 12 млн. т. минерални торове (с 26 млн. т. повече, отколкото през 1970 г.) и 5 млн. т. фуражни фосфати.

Една от главните задачи, която трябва да решат труженниците на селското стопанство през деветата петилетка, това е всеопалящото и значително увеличение на производството на продоволствено зърно, особено на фуражно зърно — царевича, ечемик и овес.

Необходимо е да се увеличи зърнените култури върху цялата посевна площ да се по-високо, а не по-малко от 40 кг на декар.

Кои са пътищата за по-нататъшното повишаване на дообявите и на общото производство от зърнените култури? Първо, това е своевременно извършване на полските работи. Големите площи със зърнени култури в СССР са разположени в зони с недостатъчна влага и с остри за сушливия период мий в зоните с къс вегетационен период. Това е много важно и тук полските работи — сентабата и прибирането на зърнените култури — да се извършват в най-добри срокове.

Второ — по-широкото прилагане на минералните и на органичните торове. Торовите са един от най-бързо действащите фактори за повишаване на дообявите. Опитите на научноизследователските учреждения и практиката на кохозите и совхозите показват, че 100 кг минерални торове, внесени при зърнените култури, осигуряват увеличаване на дообявите приблизително със 120—150 кг.

Трето — разширяването на посевите на зърнените култури на поливни и отводнени площи, създаването в големи райони на гарантирано производство на стокково зърно на поливни площи в южната

част на Украйна, в Северен Кавказ и в Поволжието. То ва ще даде възможност да се повиши стабилността на зърненото стопанство, да се намалят колебанията в общото производство на зърно през годините с неблагоприятни атмосферни условия.

Четвърто, това е създаването и внедряването на нови, по-продуктивни и висококачествени сортове зърнени култури. Общозвестни са успехите на селекционерите в тази област. Такива сортове като Безостая 1 и Мироновская 808 при засяването им на черна угар, напояване и торене с достатъчно количество изкуствени торове, дават добив по 400—500 кг/дка. След тях идват още по-продуктивните сортове Аврора, Кавказ, Мироновская — юбилейна и други. През 1976 г. в Дзержинския участък (Казанстан), добивът от сорт Аврора достигна 987 кг/дка, а при сорта Кавказ — 976 кг/дка. През 1971 г. сортът зима пшеница Мироновская юбилейна (селекция на акад. В. Н. Ремесло) в Пржевальския сортоизпитателен участък при поливни условия (Киргизия) даде 1003 кг от декар.

Особено внимание като фуражна култура заслужава царевицата. В основните райони на отглеждането ѝ по-добрият ти превъзхожда зърнените житни култури обикновено със 100—120 кг. За увеличаване производството на фуражно зърно ще бъдат разширени посевните площи на ечемик и овес в районите на нечерноземната зона.

За разлика от растениевъдството, където увеличението на общото производство на зърно и на друга продукция се решава главно чрез повишаване на дообявите, увеличаването на продукцията от животновъдството ще се постигне по два пътя: чрез значително увеличение на броя на животните, подобряване продуктивността на животните и по-нататъшно повишаване на тяхната продуктивност.

При увеличаването на производството на животински продукти решаващо значение има създаването на здрава фуражна база. Ще бъдат взети мерки във всяко стопанство по-добре да се използват всички налични възможности и условия за значително увеличаване приготвянето на сено, на силаж, на тревно брашно, кореноплоди и напълно да се осигурят нуждите от такива фуражи както за общественото животновъдство, така и за животните, които са лична собственост на кохозниците и на работниците от совхозите.

Важна роля за осигуряване на животновъдството с фуражи ще изиграят промишлеността за комбинираните фуражи и микробиологичната промишленост. Към края на петилетката производството на комбинираните фуражи в държавните предприятия трябва да достигне не по-малко от 30 млн. т, а на белтъчно-витаминни добавки — до 1 млн. тона.

Наред с това производството на комбинираните фуражи ще бъде организирано непосредствено в големите кохозни и совхозни чрез използването на зърнените фуражи на стопанствата и получаването на белтъчно-витаминни добавки от държавните предприятия.

През изтеклата петилетка в много области на страната са създадени големи животновъдни комплекси за уговяване на говеда и свине, млечни ферми, птицефабрики, оранжевирни комбинати, промишлени градини и други специализирани стопанства.

Ефективността от организирането на такива големи специализирани предприятия се вижда от примера на „Птицепром“ в СССР. В Естония, Латвия, Литовска, Беларуската и Молдавската република, а също и в 27 области, крайна и автономна република на РСФСР в птицефабриките на „Птицепром“ средната годишна продуктивност на кокошката-носачка беше от 200 до 252 яйца. В по-добрите стопанства на тази система средната носливост на кокошката-носачка надминава 270 яйца, което е със 100 яйца повече в сравнение със средното за всички кохозни и совхозни. При това се изразходват два пъти по-малко фуражи за едно и също количество продукция. Птицевъдството става първият отрасъл, при който в широки мащаби започват да се извършват концентрация, специализация и организация на производството на промишлена основа. Създаването на големи комплекси от механизирани ферми-фабрики изисква наше развиване на промишлеността, която да изпълнява техните поръчки за специални фуражи за различните възрастови и производствени групи птици. Едновременно с това към науката бяха поставени нови изисквания за създаването на висококачествени по

роди, хибриди и линии, които със своята висока продуктивност да отплащат допълнителните вложения, свързани с интензификацията на този отрасъл.

В същото време ние ясно виждаме, че комплексите не решават всички проблеми за осигуряването на страната с животинска и друга продукция. Така, ако птицефабриките към 1975 г. ще осигурят 60 % от държавното изкупуване на яйцата, то сви невидните комплекси — само 11—12 % от изкупуването на свинското месо. Основното производство на свинско месо, а още повече на говеждо месо, на мляко и на друга продукция от селското стопанство през текущата петилетка и в бъдеще ще се получава главно от кохозите и совхозите, където правилно и най-изгодно, като се допълват взаимно, се съчетават два-три или четири отрасли на растениевъдството с два-три отрасли на животновъдството.

В значителен брой от стопанствата, особено в отдалечените, в горските и планинските райони ще се запазят и сравнително малки по своите размери животновъдни и птицевъдни ферми, овощни и зеленчукови градини. Те произвеждат и ще произвеждат продукция за задоволяване местните нужди от месо, мляко, яйца, зеленчуци, плодове и ягоди. Но и тук производството на продукцията трябва да бъде организирано при максимална механизация, като се използват отделни елементи на комплексите. Необходимо е и тези кохозно-совхозни фабрики да имат цялостно съоръжение и цялата технология, която е усвоена в чуждите предприятия, които произвеждат селскостопанска продукция на промишлена основа.

Организирането на големи специализирани стопанства на промишлена основа създава не само необходимите условия за съхраняване и преработка на продукцията в местата на нейното производство. Например в птицефабриките технологичният процес може да бъде завършен и в кохозите от тях вече се извършва производството на готовата продукция (яйца, заклани птици) в разфасован вид за продажба на дребно, в млекопроизводителните стопанства в отдалечените райони — производството на сирене и масло.

Специализацията на кохозите и совхозите, концентрацията и организацията на производството на продукцията на промишлена основа имат големи социално-икономически предимства. В стопанствата, където се прилага чужда техника, се произвежда голямо количество еднородна висококачествена продукция, изменят се условията на труда. Трудът става по-квалифициран, по-приятелен за образованите младежи. Специализацията и промишлената преработка на продукцията дават възможност да се внедри най-съвършената технология, по-добре да се подготвят квалифицирани кадри.

Изграждането на предприятия за преработка на продукцията непосредствено в селските райони ще помогне да се решат редица проблеми, които стоят пред селското стопанство; да се подобри използването на цялата продукция, произвеждана в кохозите и совхозите, включително отпадъците от основните отрасли, по-рационално да се използват работната сила; да се подобри условията за транспортиране на продукцията, да се увеличи притока на средства към селото за производствено и пътно, а също така за жилищно и културно-битово строителство.

Всичко това ще даде възможност по-успешно и по-бързо да се осъществят програмата на партията за премахването на социално-икономическите и културно-битовите различия между града и селото.

(Статията пренепечатваме от Международно селско стопанско списание със съкращения)

Тодор ИВАНЧЕВ

СТРОИТЕЛСТВОТО НА УНИВЕРСИТЕТСКИЯ КОМПЛЕКС

Великотърновският университет „Кирил и Методий“ е началото на своето развитие. Предстоят да се решат много важни задачи, за да се изпълни онази голяма цел, която лично д-р. Тодор Живков постави — университетът да се превърне в крупен национален научен и образователен център. Безспорно за изпълнението на тази задача централно място заема материалната база. От нея зависи до голяма степен ефективността на учебния процес и научно-изследователската работа. Затова е разработена цялостна строителна програма до 1980 година. В нея се предвижда строителството на модерен университетски комплекс.

Тъй като древният хълм Света гора се оказва тесен за новите мащаби за развитието на университета, то по-голямата част от бъдещото строителство ще се прехвърли на площ от 1000 дка върху склона от с. Малък чифлик до м. Мала. В момента усилено се изгражда разширението на ректората, което включва 5 аудитории, голяма тържествена

аула с 600-800 места и открит исторически музей. Изграждат се нов стол за 200 души и общежитие с 600 легла. Тези обекти трябва да бъдат завършени до лятото на 1973 година.

Цялостното застрояване на площта върху хълма Света гора ще стане до 1975 г. До тогава ще се построят още два нови учебни корпуса: специална сграда за битовото обслужване на студентите с книжарница, пощенска станция, търговски магазин, сладкарница и др. Ще се построи също библиотека и още две студентски общежития за 1000 души. Решено е да се преотстроят гарнизонното стрелбище за изграждането на цялостен физкультурен комплекс. Идеен проект, който сега се изработва, предвижда 5 спортни салона, закрит плувен ба

сейн, стадион с 5000 места тенис-корт, играща за волейбол, баскетбол, хандбал и други. При изграждането на новата материална база се предвижда най-широко използване на модерна съвременна учебна техника. Телевизионна също ще бъде застъпена и учебния процес. Като част от изграждането на материалната база на университета трябва да построят и строителството на базово училище на стойност 2000 000 лева, което ще предостави най-добри условия за педагогическата практика на студентите.

Бъдещият модерен университет и студентското градче със своята красота ще допълват неповторимата панорама на хълма Царевец — крепост на българщината.

Петър ТАРАСЕНКО

Соедно професионално техническо училище по стъкларство — с. Белослав Варненски окръг

приема

през учебната 1972/73 г. за редовно следване в I курс младежи и девойки, завършили VIII клас, не по-възрастни от 17 години. В срок от 21 юни до 24 юли 1972 година кандидатите трябва да подадат до дирекцията следните документи:

1. Молба
2. Свидетелство за завършен VIII клас в оригинал
3. Педагогическа характеристика
4. Документ за предимство — ако има такъв
5. Автобиография
6. Медицинско свидетелство
7. Акт за раждане

Срокът на обучение е три години. Всички ученици през време на обучението си получават безплатна храна и работно облекло. За най-нуждаещите се — пансион. Завършилите успешно училището имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

Списък на приетите кандидати ще бъде обявен на 26. VII. 1972 г.

Срок за записване от 26. VII. до 10. VIII. 1972 г.

Редовните учебни занятия започват на 15. IX. 1972 г.

2-1

Фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново

търси

да назначи

ДВАМА ГРАДИНАРИ

за зеленчуковата градина край „Хмела“. За предпочитане семейство. Представя безплатно жилище, осветление, отопление и обзавеждане. Постъпване веднага.

За справки — телефон 2-00-46 или 2-24-82, вътрешен 39.

8-2

Авторемонтен завод „Победа“ — Лясковец

търси

да назначи

ФОРМОВЧИЦИ-ЛЕЯРИ за работа в чугунолеярната и стоманолеярната — 10 души (може и начинаещи) ФРЕЗИСТИ — петима МАШИНИНИ ИНЖЕНЕРИ — двама СРЕДНИ ТЕХНИЦИ — трима

Заплащане по сделко-премиална система. Постъпване веднага. Справка — „Личен състав“, телефон 9-20-75.

2-1

Окръжен комитет на ДКМС

— Велико Търново

организира

специална младежка екскурзия до СССР с маршрут Москва — Рига — Ленинград от 11 юни до 23 юни 1972 година.

Цена на екскурзията 205 лв. В печата влизат: път, мошунка, среща с младежи и джобни пари 30 рубли. Срок за записване 31 май 1972 година.

Всички справки и записвания в ОК на ДКМС — Велико Търново, отдел Младежки туризъм „Орбита“, телефони 2-15-13 2-20-41 и 2-20-21, вътрешен 34.

3-2

Железопътен район по експлоатацията

— Готна Орхонска

уведомява,

ЧЕ ОТ 28 МАЙ 1972 ГОДИНА ВЛИЗА В СИЛА НОВО РАЗПИСАНИЕ ЗА ДВИЖЕНИЕ НА БЪРЗИТЕ И ПЪТНИШКИ ВЛАКОВЕ.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Моят втори дом

От малка обичах машините. Така бях възпитана. За това постъпих във фабрика „Рекорд“ като предачка. Това бе преди повече от седем десет години. Работех с желязо, бях редовна ударничка. След това обаче така се стехоха обстоятелствата, че се прехвърлих при мъжа си в ЗГТ „Металургия“. И от ново пожелах да стана другарка на машините. Станах пресърка. И вече десет години работя на преса.

Когато отидете в ЗГТ „Металургия“ — Горна Ориховица в смяната на Стефан Велкович ще видите на една от 20-тонните преси пресърката Райна Стойкова. Съсрещомена, внимателна, тя прекося определени и детайли за производството на печки.

Посрещте се, попитайте я нещо. Ще ви отговори с усмивка след това любезно ще се извини, че работата чака и

отново ще натисне педала на пресата.

Райна беше в моята бригада — разказва бившият бригадир на пресърките от „Стария“ завод Димитър Генчев. Още в началото пролича опитността ѝ в работата с машини. През първата година бях излъчена на ударничка, а следващата година стана носител на званието „Най-добър в професията“.

„Моят втори дом“ — така казва сега Райна за завода, в който е свързана от десет години. Живее с грижите, радостите и мъките на колектива и дава своя принос за изпълнението и преизпълнението на ежедневните задачи.

НА СНИМКАТА: Райна Стойкова пресова заводи пресърка за готварска печка „Бисер“.

ДЕБЕЛОСЯНКОВО, 19 май (по телефона от нашия постоянен пратеник).

Втората сбирка под кривата круша премина изцяло под знака на наближаващия празник на българската култура и писменост.

— Другари, — заяви пратеникът на ТКЗС — Драганово — 24 май е празник не само на културата, но и на българския печат. А българският печат, приятели, това сме ние. Именно ние — стопанствата от Драганово, Карансен, Килифарево, които сме се събрали днес под кривата круша. Българският печат това са и тези, които са седели под тази сянка преди нас.

Другари, ако ние бяхме окопали и напърскали някъде, нямаше да има за какво да се пише критика, вестниците щяха да излязат с бели, вместо с хумористични страници и... — драгановчанинът се просълзи — щяха да ги закрят. Разбирате ли, щяха да спрат вестниците. Но ние не искаме да останем без тях, другари, и затова се жертвуваме. И ние, мъчениците, имаме най-голямо право да му ударим един банкет по случай празника. Кой, ако не ние, може да направи по-добър банкет. Да не би Моравя, Полски Сенов и другите при прени ТКЗС, които не само окопах царевичната, слънчогледа и захарното цвекло, но даже минаха втори път с мотиките през напърсканите лозя, да могат повече от нас. След едно такова бързане, те може да не са уморени, а от уморен човек какво ядене и пиене може да се очаква.

Затова всички надежди са в нас, другари. Нека се подготвим както трябва за празника, да не пропуснем нито една подробност, а след 24 май — празника на културата, ще видим какво ще правим с културите в полето, как ще ги пръскаме и как ще ги окопавме.

Ч. РЕЗОВСКИ

ИЗПОВЕД

И като омете с вълни апетит втора порция кебапчета, човекът с малките хитри очички продължи да разказва своята съдържателна биография:

— Настанаха хубави години, братче. Хубава печалба изкарвах и затова можех да си позволя и нещо за душата, като ей тази двойна порция кебапчета или напри мер едно юзие сливова.

Днес съм пак в хубаво на строение — повиках ме да извърша един малък ремонт на бетонно стълбище. Аз съм голям специалист по бедона. И по издано-мазачество то съм специалист. Надникнах те с плашат по моята тарифа — 14 лева плюс почерпка в „Балкан“ или „Славяни“... Всеки ден чукам като кълвач. Ама как чукам? Ей така: чук — стотинка, чук — стотинка! И в джоба ми

тече златно поточе. В квартал ми наричат майстор Го. Чо Птичето, защото хвърля от постройка на постройка, никъде не се застоявам дълго. И как няма да прехвърлявам като птиче, братче, като са настанали такива възможности за предприемачите като мене! С тая твоя тесла, дето е на пояса ми, ще си изчукам „Жигули“ гаражче и много други работи. Апартаментът вече го изчуках, само че много бавно го строят.

— Че защо бавно — попитах зачузен, — нали досега разправяше, че работиш бързо?

— Бедата е там, че апартамента ми го строи държавата, а строителството е голямо и майсторите не стигат — твърдо въздъхна уста Гочо Птичето.

Недо ПЕТРОВ

ВЪЗДИШКИ

В нашия град, както и другаде, доста хора въздишат по различен повод: жално-милно въздишат влюбени под прозорците на своите любими, въздишат пенсионерите по изгубената младост... Въздишат скитнически облудваните от трудово-производителните кооперации, гневно въздишат закъснелите пътници по автопистирите, а в последно време в древната столица към въздишаният се присъединиха и многобройните любители на шкембе-чорбата.

Въздишат те по граднички и кафенета и си спомнят ония блаженни времена, когато по всяко време на деня можеш да си лягаш в шкембежични „Здраве“ и да си хапнеш от питателната шкембе-чорба — специалитет на заведението. А сега тук им поднасят всички известни в кулинарната практика супи

като топчета чорба, пилешка супа, агнешка супа, чорба от агнешки черва, понякога ги готвях и с чорба от пуйка, но много рядко моят гат да ги зарадвам с търсената и желана от всички вкус на шкембе-чорба.

Тъй че на нас не ни остава нищо друго освен да им пожелаем добър апетит, а на заведението да препоръчаме най-новите видове супи от типа на чорба от океанска акула, супа от африкански шврац или чорба от нозове лански папагали.

ВАЛМАР

За щата и нещата

Крив е щатът, че тъй вървят нещата в свинеком плекс край Михалци. Магистралата има струнани за милиони, а крадците нощни няма кой да рони.

Няма го пазачът на обекта — изпуснат бил по щата! Затуй изчезват си нещата...

Братя ОСТРИЛКОВИ

ЗДРАВЕ И ПРОФЕСИЯ

Днес броят на науките надхвърля 2000, а това на професиите — 9000. Това дава възможност да се задоволяват широко многостранните човешки наклонности и способности. Но всеки трябва да работи там, където ще е най-полезен за себе си и обществото. Затова младежите следва да се насочват към професии, където с любов, леснина и творческа всеотдайност ще проявят своите способности и таланти. Правилното професионално ориентиране далеч надхвърля ните ресите на отделната личност и семейството. Ето защо изборът на професия става важен за партни и държавен проблем. Той трябва да се решава грижливо и компетентно, съобразно възможностите на младежите, сегашните и бъдещи нужди от държавни и местни кадри.

През петата петилетка за окръга са подготвени 7817 квалифицирани изпителни кадри със средно и професионално образование. За тяхното обучение са изразходвани около 4 335 000 лева, но от тях на работата са постъпили само 2776 души. Останалите са продължили образование то си или са постъпили на работа в друг окръг. Голям процент дори сменят професиите си. Броят на завършилите професионално-технически училища по селско стопанство през миналата петилетка е 2468, а на работата са постъпили едва 90 младежи и девойки; от завършилите Професионално-техническото училище по сградопостроителство 785 младежи на работата са постъпили около 350; Техникума по машиностроение са завършили 2472 ученика, а в окръга от тях работят само 800.

Известно е, че образованието е най-реабилитиращо средство, нерационалното използване на кадрите е непростимо разхищение на работна сила. Лошата професионална ориентация на младежите донася ежегодно милиони левови загуба. Съвременният лекарски опит от дейността на ЛКК и ТЕЛК по казва, че някои младежи са боляват още по време на усвояване неподходящата си професия. Любимата си специалност напускат и добри специалисти в развитата на своята работоспособност и творческа активност поради заболяване.

Темпът и динамиката на живота и производството не прекъснато увеличават изискванията към работниците и служителите. Бележи увеличаване и временната, и постоянна неработоспособност поради заболяване. Една от причините за увеличаваната заболяемост е непосилната, неподходящата професия. Боледуемостта и ранната инвалидност се отразяват зле върху личността, производството и държавния бюджет.

Ето защо тази важна задача учениците не бива да решават сами. Полезни и абсолютно необходими са съветите на учителите, лекарите, родителите и специалистите. Грешките при избора на професия тежат през целия живот, а понякога се заплащат скъпо. Неправилно избраното училище или висше учебно заведение, неподходящата и нежелана професия невротизират, увреждат здравето, намаляват работоспособността, съкращават живота и осакатяват личността.

Съвременните училища и професии изискват не само телесно здраве, но и високо духовно съвършенство (способности, познания, умения, същности.) Увеличават се професиите, изискващи специално психологическо изследване. Изследват се всички психични дейности: психомоторика, мислене, памет, интелект, възприимчивост и представи, чувства и воля. Проучват се психичните качества: дарби, наклонности, интереси, способности, същности, характер, темперамент и др. Телесното състояние — телосложение, ръст, тегло, издръжливост, както и функционалното положение на отделните органи и системи са важна предпоставка за избора на професия.

ВАСИЛ ИЛАРИОНОВ

ставка за всеки вид труд. За хронично болните ученици са противопоказани редица професии. Деца с ревматизъм и сърдечни увреждания са не подходящи за тежки професии и работа при неблагоприятни условия — влага, студ, течение. Те имат предимство в специалните училища за по-леките специалности като художествени занаяти, радиотехника, съобщителна техника, овощарство, скотовъдство, градинарство и др., определени в списъци на Министертството на народното здраве за подходящите и забранени професии при видове заболявания. Това насочване се прави от училищните лекари, които в края на учебната година отправят хронично болните осмоласни или към окръжната лекарска комисия. С медицински протокол от ЛКК боледуващите осмоласни кандидати вземат с предимство в специалните училища.

Наследствено повечето родителски заболявания и своеремени насочват децата си към подходящи и перспективни професии. Редно е да намалява броят на амбициозните родители, които несъзнателно помрачават бъдещето на децата си.

Професионалното ориентиране в някои страни (Германия, САЩ, Белия и др.) датира от около 60—80 години. Напоследък, въз основа на световния опит, професионалното ориентиране на младежите се поставя на учни основи във всички социалистически страни. У нас са изградени междуведомствена, окръжни и училищни комисии по професионалното ориентиране. Разкрити са и окръжни методични кабинети. В тях работят съвместно педагози, лекари и икономисти, които оказват методична помощ на учителите, училищните лекари и родителите при избора на бъдеща професия.

Д-р ДОНЧО БОРАКОВИЧ, специалист психоневролог, окръжен народен съвет, Кабинет по училищна и професионално ориентиране

СПРАВОЧНИК

ОТ ПОМЕЩЕНИЯ ДО НЕДЕЛЯ ВКЛУЧИТЕЛНО КИНАТА В ГРАДОВЕТА НА ОКОЛНОСТИТЕ ПРОЕКТОВАТ:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Олеся“ и „Предложение на изнуляване“; „Искра“ — „Момето си отива“; „Трудов фронт“ — „Беликеленото семейство“; „Клопка“; професията кино „Васил Мавриков“ — „Смеем живот“ и научно-популярни и документални филми.

ГОРНА ОРХОВИЦА: „Ленин“ — „Молодците“ и „Офицери“; професионално кино „Хараламп Стоянов“ — гара Горна Орховица — „Сбогом, приятели“ и „Случаен Поининг“.

СВИШОВ: „Академия“ — „Самостийният бегач“; дълги разстояния — „Алеко Константинов“ — „Младите“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Смеем живот“ и „Ромео и Жулиета“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Пеничка и чадърчето“, „Любовна среща“ и „Човекът-оркестър“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Процестът във Верона“; „Една звезда пада от небото“ и „Господи, аие сте злобни“.

ПОЛСКИ ТЪРМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Човекът от мафията“ и „Наслада бива“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Човекът от мафията“, „Изпитание“ и „Пигмалион XII“.

СУХИНДОЛ: „Трезвено“ — „Кой вярва в широката“, „Морската котка“ и „Автомат“.

ТЕАТЪР

Днес, утре и в четвъртък — премиерни представления на драматично-музикален театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново на волевица „Свободно пъстелство“ със същата постановка театърът ще гостува в понеделник в Луковит и в петък в Горна Орховица.

КОНЦЕРТИ

Утре в Горна Орховица ще се състои естраден концерт с участието на Сашка Петковска — Югославия, а в Свишов, състав от Музикалния театър — Софийският симфоничен оркестър. „Как да станем смел“ със същата постановка — солистите артисти ще гостуват в понеделник в Павликени.

На 26 и 27 май във Велико Търново и на 28 в Стражица ще изнесе концерти Варненската филхармония с диригент з. а. Емил Главанков и гост-солист Гинка Гинкова.

МУЗЕЙ

Работно време на музеите във Велико Търново:

Археологически резерват „Царевец“ — от 7 до 19 часа всеки ден; експозиция „Втора българска държава“ — от 7 до 19 часа (понеделен ден — понеделник); експозиция „Работническо-революционно движение“ — от 8 до 12 часа (вторник); експозиция „Затвор-музей“ от 8 до 16 часа (понеделен ден — петък); експозиция „Работническо-революционно движение“ — от 8 до 12 часа и от 14 до 16 часа (понеделен ден — сряда); Битова къща в Арбанаси — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (понеделен ден — понеделник); Музейните къщи — „П. Р. Славейков“ приемат посетители по заявки на телефони 2-31-67.

В неделя музейните експозиции (с изключение на археологическия резерват „Царевец“ и „Втора българска държава“, които работят без прекъсване до 19 часа) са затворени за посещения от 8 до 12 и от 14 до 16 часа.

ФУТБОЛ

А' РЪГ

Славия — Черно море, Берое — Академик, Дунав — Н. Лисков, Спартак — Черноморец, Етър — Тракия, Локомотив Пд — Чард-Орловец, ЖСК Спартак

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ № 9. Телефони: главен редактор — 2-04-58; зам.-главен редактор — 2-05-28, секретариат — „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот и пропаганда“ — 2-17-79 и 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27, „Селскостопански“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-40-22, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-28-79.

Телефон — 066 570 сметка в ДСК — В Търново — 185/5570

ИНДЕКС 21 301

Научна организация на труда

ПОГРАФИК

Гранданинът Вачев е служител в Н-ското учреждение. Упълнявайки точно работното си време, той работи по следния график:

7.28 — 7.31 ч.: Изтичане обувките на входната стъргална. Изкачване стълбището. Отваряне и изваряне вратата на канцеларията.

7.31 — 7.50 ч.: Полагане шлифера и меката шапка на закичалката. Опиливане с пръст бюрото и стола за наличие на прах. Изкачване „Добро утро“ на колегите, седяне на работното място.

7.50 — 8.30 ч.: Разговор с колегите от най-общ характер. Закуска — кифла с мармелад.

8.30 — 9.00 ч.: Изваждане подшита и прошнурована папка от чекмеджето и поставяне на бюрото. Тривовно съсредоточаване.

9.00 — 10.00 ч.: Съвещание при шефа относно задачите през деня.

10.00 — 11.00 ч.: Разговори по телефона

приятели и приятелки. Така наречените: „Един миг за дребни кълони“.

11.00 — 12.00 ч.: Традиционен конкурс-загадка с колегите: „Познай на кафе десерт“ със скромна награда за победителя.

12.00 — 13.30 ч.: Обядване на стола. Обедна почивка.

13.30 — 15.30 ч.: Излизане до банката по работата. Или по-точно — покупки по магазините.

15.30 — 16.30 ч.: Преглед на днешната преса с кратък коментар по спорните въпроси.

16.30 — 16.55 ч.: Кафе с бисквити.

16.55 — 17.01 ч.: Прибиране на папката в чекмеджето, обличане на шлифера, полагане меката шапка, отваряне и затваряне на вратата на канцеларията.

Край на работния ден

Заплата: по щата

Мария КРУСЕВ

Из студентския

бележник

Добрата хазайка

— Искам наема ти, Ева, да намалим на... двайсет лева.

Из писмо на студентна

„Татко, със парите как си че ми трябва за минни съмакси“.

Мечта

Мечта на стария студент — търновски зет в апартамент.

СТИН

Най, най, най...

Най-често връзките развързват ръцете.

Най-скроменото желание на лиценцията е таралекът да се бръсне поне един път в седмицата.

Най-често трески за дилане има върху дръжката на брадвата.

Милка МАТЕВА

ПАРАДОКС

Учените умуват, заседават за въздуха — върху голям и важен, а разни собственици днес продават без свин дорин „въздуха“ етажен.

Ц. ПОВЧЕВ

Горна Орховица

ИЗ ОПИТА НА ЙОГИТЕ

Вашето здраве зависи от това как дишате — гръдно, коремно или смесено. Но ако се намирате в източната част на гара Горна Орховица, където се събира сметта от цялата гара — по-добре е да не дишате изобщо. Така между прочем правят и жезленичарските семейства, чиято домове са в интимен досег със сметището.

Николай ЦОНЧЕВ

— Как стана секретарка, без да си учила машинистик?

— Ами, научих се да правя хубаво кафе...

